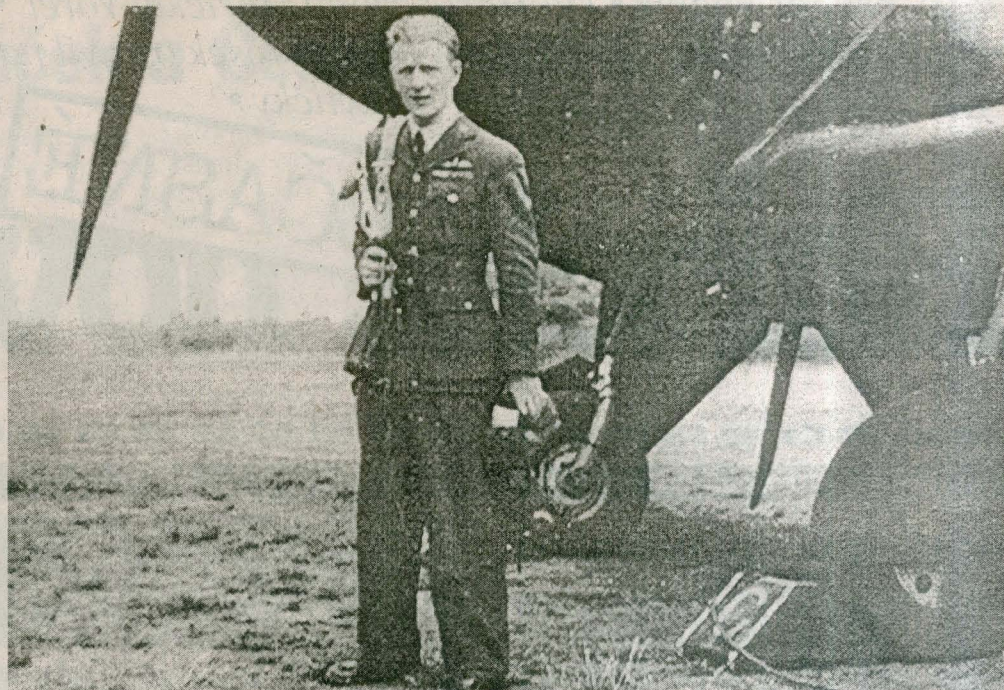

Na Gothardě přibylo pět soch a deset labutí • V Jičíně bude město pohádky • V Praze bude zasedání MMF • Do Paky přijede vodník • Do Hořic přiletí Hořickéj Vorel • V lomu U Josefa se zjevil kůň • V Myštěvsi řádil Atlantis • V Austrálii bude olympiáda • Sochař Nosek oslavil padesátiny • V Levitáku se točí Budvar • FC Petras vyhráli • Nechod'te jen tak • Nešlapejte na kyticky • Nejezte muchomůrky zelené • 66 553 písmenek za 6,- Kč

OBČASNÉ Hořické noviny (8) 2000

26.  ervna rozhodlo m stsk  zastupitelstvo udělit  estn  občanství m sta Hořic gener lmajorovi Vlastimilu Veselému a plukovníku Bohumilu Pikešovi. Stalo se tak na za atku léta, ve kter m vzpom n j  vojenst  historikov  (a nejen on ) 60. výročí leteck  bitvy o Británii, klíčového obd b  2. sv tov  války. Náležitou pozornost věnují významnému výročí také britsk  v le n  a leteck  muzea,  eho  si n vst vnick  Londýna nemůže nev  mnout. Vlevo reprodukuje plakát a publikaci připravenou letos lond nsk m v le n m muzeem. Výstava m  název "L to spitfir " a stejn  pojmenoval svou knihu historik Malcolm Brown. Knihu uvede muzeum slavnostn  na trh 14. z r , v den, kter  je považován za kritick , p elomov  bod v příběhu bitvy. Brown opatřil svou knihu podtitulem "Když Británie zůstala sama". V tomto nejdramatičtějším obd b , po por  ze Francie a Nizozemí a n sledn  evakuaci britských sborů z pevniny nestálo totiž nepř teli v cestě nic, než nep ř iř  širok  mořsk    ina. Pozemní armáda zanechala výzbroj na pevnině, a tak veřker  odpovědnost za odvr cen  bezprostředního nebezpečí invaze ležela na Britsk m kr lovsk m letectvu. Není divu, že premiér Churchill hovořil o obd b  léta 1940 jako o "nejskv lejř ch hodinách národa" a o tehdejších letc ch jako o "hrstce, j   tolik lidí vd  ilo za tak mnoho jako nikdy v dějinách lidských konfliktů". Nás pak může t řit, že jedním z těch, které k t  slavn  hrstce patřili, byl n ř spoluobčan. Vlastimil Vesel  p ř st l u britských b h  p r v  uprostřed léta 1940 a o čtyř týdny pozd j  už plnil bojov   koly.

Vlastimil Vesel  jako p ř sluřnik 96. noční stihac  perutě před svým letounem Boulton-Paul Defiant Mk.I.

Gener lu Vlastimilu Veselému

Vlastimil Vesel  se narodil v Hořicích, v H lkov  ulici (dříve Horynovy domy) dne 20. z r  1913 v rodině státního geometra. Absolvoval re ln  gymnázium v Náchodě a Nov m Bydžově, kde také maturoval. V roce 1932 nastoupil vojenskou službu. Poté absolvoval Vojenskou akademii v Hranicích a Prostějově. Po ukon en  studia v roce 1935 slou il u leteckých pluků  .2 a  .4 v Olomouci a v Prostějově jako pilot a instruktor v hodnosti por  ik letectva.

T sn  před vypuknutím války se rozhodl odejít

do emigrace. Dne 18.5.1939 p ř el hranice do Polska a hlásil se na  esk m konzulátů v Krakov . P t dn  nato odplul z polského p ř stavu Gdyn  do francouzského p ř stavu Cherbourg, kam dorazil 26.5.1939. Vy kal na letiřti Le Bourget na vyřizen  žádosti na vstup do cizineck  legie. Po p ř jet  do ciz. legie nastoupil do výcvikového střeřdiska Sidi-bel-Abbes.

Po vypuknutí války se přemístil do Mekn su k 62. bombardovací eskadřile. Tato jednotka v t  době pou řovala velmi zastaral  letouny LeO.106.

Dokument

Zpráva o vítězství osádky S/Ldr V. Vesel  a Sgt Z. Nečas nad He-177

FORM F

Od: Zpravodajského důstojníka 68. perutě
Pro: Velitelství stihac ho letectva
Velitelství 12. stihac  skupiny
Zpravodajského důstojníka RAF Coltishall
Datum: 25.  ervence 1942

/A/ 23/24.  ervenec 1942
/B/ 68. perut
/C/ Beaufighter Mk I, Mk VII AI, 4 kanóny a 6 kulometů
/D/ 00.35 hod
/E/ P ř b n  100 mil, 1400 - 145  od základny
/F/ Lehk  oblačnost, v tř  v různých v řk ch
/J/ Jeden He 177 zničen

Hlavn  zpráva: S/Ldr Vesel  a Sgt Nečas startovali z Coltishallu ve 23:20 hod. a ihned byli p evzat  pod kontrolu CHL, kontrolor F/Lt Everett. Kontrola je navedla na několik různých kurzů s výsledkem jednoho m zejic ho kontaktu, kter  nebyl sledován.

Beaufighter byl potom vyslán na hlídku do v řky 10.000 stop a několik minut poté byl naveden na nep ř telsk  letoun letic  v 7.000 stopách. Pilot pod kontrolou CHL prudce naklesal o 3.000 stop níže. Pilotovi bylo sd leno, že je p ř iř  vpředu. Ten ubral plyn, odklonil se o 10  vpravo, po čemž byl navázán kontakt na letoun, pohybujic  se mírně nad námi, ve vzdálenosti dvou mil. Protivnik let  rychlostí 230 mil/h a klesal. Pilot nav d n  jeho radiooper torem spatřil na 300 yardů proti mrak m mírně nad sebou siluetu, jelikož M ř c velmi jasn  sv til a jeho záře prostupovala mraky.

Nep ř telsk  letoun klic oval doprava a doleva, za chvil  nahoru a dolů. Pilot po rozkazu stroj identifikov t vystoupal po jeho levoboku a tuto polohu udržoval. Skrze díru v mracích byl letoun proti M ř ci v born  vidět a pilot se p v dn  domníval, že je to velk  dvoumotorov  l tajic  člun, ale pro jeho vysokou rychlost 230 mil/h to nemohl být on. Potom bylo zaměřeno, že je to Wellington, ale na ten byl stroj p ř iř  velk . Měl jednu velkou směrovku a také malou d lk  trupu mezi odtokovou hranou křídla a náběžnou hranou vodorovných ocasních ploch. Pilot proto identifikoval letoun jako He 177.

Vizu ln  kontakt byl poprvé ztracen v mracích, ale pilot potom provedl odklon vpravo a kontakt byl opět navázán na vzdálenost 1 1/2 mile. P ř b oval se rychlostí 250 mil/h a po 10ti minutách letu byl vizu ln  kontakt opět navázán. Během celého stíhání let  Heinkel na kursu 140  - 145 .

Pilot se p ř bl il na 100 yardů p ř mo zezadu, avřak neviděl   dn  stopy po v fuc ch. Palba byla otevřena kanóny a kulomety na vzdálenost 100/150 yardů ve v řce 1.200 stop. Tras rky op tovan  palby prol t y pod Beau. S/Ldr Vesel  byl oslněn zásahy na nep ř telsk m letounu, uhnul proto vlevo, p ř em  ztrácel zam řen  nep ř tele, kter  se převrátil vpravo pod prav m křídlem Beaufighteru. Když operátor viděl He 177 naposledy, padal tento sř emhlav  do moře z v řky 500 stop. Je jasn , že letoun pikujic  z této v řky nemohl let vybrat a proto je nárokován jako zni en . Operátor hlásil, že tento Heinkel se z dn m sř eliřt m se poněkud podobal Wellingtonu.

Po boji začal pilot stoupat do 3.000 stop a navázal kontakt na letoun nad sebou ve 4.000 stopách. Tento kontakt reprezentoval prudce klic kujic  letoun. Beau se p ř bl il do minim ln  vzdálenosti, kde byl 100 stop pod námi spatřen neidentifikovateln  letoun. Pilot p ř brzdil, aby se dostal do p ř hodn  pozice, ale letoun provedl zatáčku o 90  doprava a unikl do mraků v 1.000 stopách. Po prostudování siluet a provizorních náčrtků je nyní S/Ldr Vesel  p ř sv d en, že nep ř tounem byl He 177.

Z 20mm kan nu bylo vystř leno 105 ran kulic k a 102 ran H.E.I.

Vnitřní prav  kan n p ř stal sř let po 25ti ran ch, jelikož jedna p ř zdn  nábojnice nebyla vyhozena.

Z kulometů Browning bylo vystř leno 120 ran A.P. a 60 ran Mk VIZ.   dn  se nezastavil.

..... P/O
Zpravodajsk  důstojník

V. Vesel  S/Ldr

Dokument

Hl řen  F/O V. Veselého o událostech z noci 12. března 1941

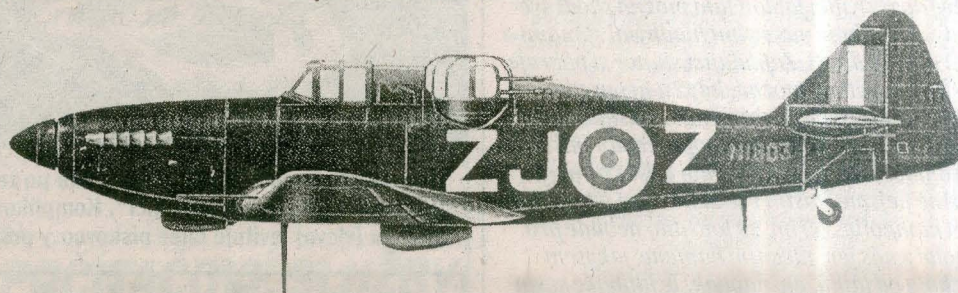
"Hl ř m, že v noci dne 12. března 1941 ve 22:30 hodin jsem startoval na letounu typu Defiant s anglick  seržantem sř elcem na Patrol-Line s úkolem zabraňovat nep ř telsk  leteck  činnost.  kol byl individuálního rázu na rozdíl od ostatních letounů letky, kter  pracovaly společn  v jiném prostoru. P aeovn  v řka 15.000 stop.

Po 50 min. době letu řídicí pozemní stanice dala rozkaz k p ř st n  vřem letounům n ř  letky. Vracel jsem se k letiřti Cranage od východu v 15.000 stopách, když jsem před sebou vlevo dole uviděl siluetu 2 motorového letounu, letic ho směrem jižním. Pronásledoval jsem okam it  tento letoun, avřak p ř  sestupu do jeho v řky (asi 14.000 stop) jsem ztratil letoun z dohledu. Pokračoval jsem p ř sto po dobu 5 minut v p v dn m směru letu sinusoidou. Uviděl jsem opět letoun a identifikoval jsem jej jakožto n meck  letoun Heinkel 111. Umístil jsem se po jeho lev  straně, takže Heinkel 111 byl mezi mnou a M ř cem. Letěl jsem s Heinkelem asi po dobu 2 minut v sevr n  formaci (na vzdálenost asi 15 m na urovn ). Byl jsem um st n  v prostoru, kam na mne Heinkel nemohl sř let ani z jedné jeho sř leck ch v  . Po 2 minutách osádka Heinkela zpozorovala moji p ř tomnost a sř lec v z dn  horní v  i vystř lil na nás 2 d vky sv tlic ch sř el; p vn  d vka daleko za námi, druh  pravd podobn  z s hla kormidlu. Heinkel, když viděl, že nás zř jm  nemůže ohrozit, počal pikovat pod úhlem 30-40 stupně do v řky asi 5.000 stop. Po tuto dobu bylo pro mne velmi lehk  udr et  se s Heinkelem ve skupině, aniž bych p ř el do palby jeho kulometů. Po přechodu do horizontálního letu jsem dal sř lci op tovn  rozkaz k zah jen  palby, avřak ten na můj rozkaz neodpovídal a sř lbu nezahájil. Jelikož jsem p ř pouřtel možnost, že je sř lec zraněn a nebo, že nu nefungují kulomety, rozhodl jsem se p ř r řit boj. T sn  před odpoutáním pilot Heinkela pravd podobn  letoun vykopl doprava,  im  jsem se dostal do palebného pole z dn ho horního sř lce. Tento na nás vypálil tř t  d vku. Tato z s hla naplnila moji kabinu a prostor mezi mnou a sř lcem. Dostal jsem dva z s hy do prsou a do levého ramene a jeden do hlavy, kter   ak byl zmírněn ocelovými br ylemi. Po tomto jsem ztratil v dom  a spadl jsem do vývrtky. Dle pozd jř ch výpovědí sř lce jsem byl v bezvědomí asi 5 minut. Když jsem opět nabyl v dom , nalézal jsem se ve v ř  asi 1.000 stop, načež jsem co nejrychleji stoup l do v tř  v řky, jelikož jsem byl rozhodnut, že se svým sř lcem sesko ime padákem, protože jsem nevd l, do jaké míry mi moje zranění hlavy dovol  řídit letoun. Jelikož mi vřak sř lec neodpovídal ani na radiofonick  signály ani na optick  signály, předpokládal jsem, že je buď zabit nebo těžce zraněn a rozhodl jsem se tedy pokusit o p ř st n . Nal tl jsem si kurs k pobř z  (dle kompasu) a asi po 15 minutách letu jsem nalezl  erven  maják letiřti Cranage, po kter m jsem nouzov  p ř stal bez poř kozen  letounu. Po p ř st n  jsem byl předán do lékařského oř tření na letiřti Cranage, odkud jsem byl odeslán do nemocnice RAF Wilmslow, kde jsem byl dne 13.3.41 podroben operaci. M j stav je pln  uspokojiv , zranění nezanechává následky. Během 14ti dn  budu asi odeslán do rekreačního střeřdiska pro důstojníky RAF do Torquay, načež budu schopen norm ln  noční služby."

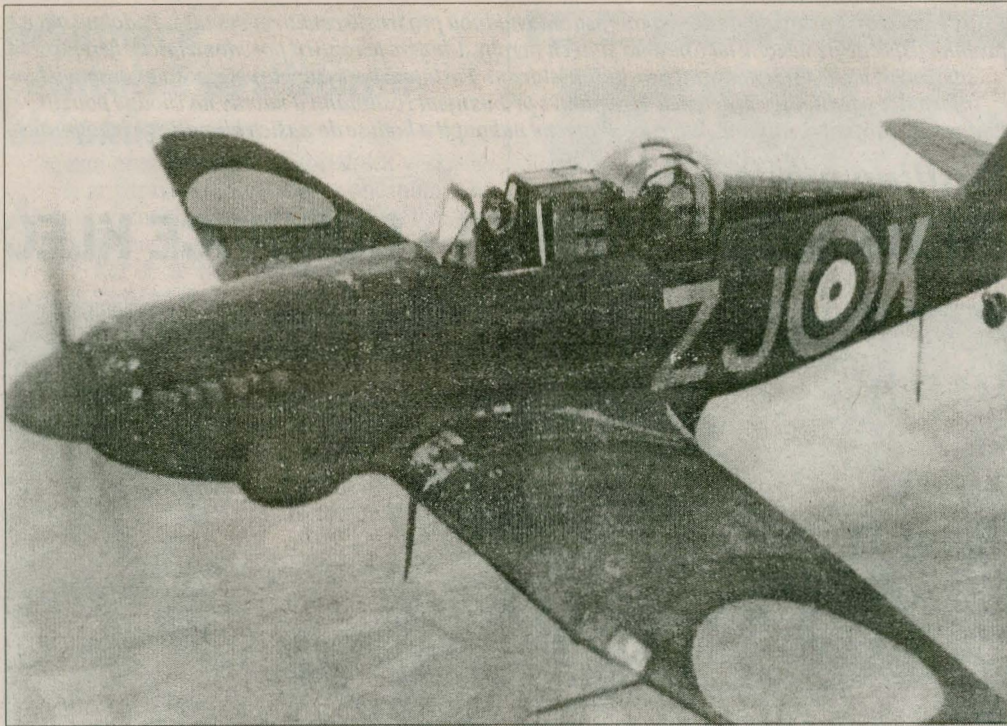
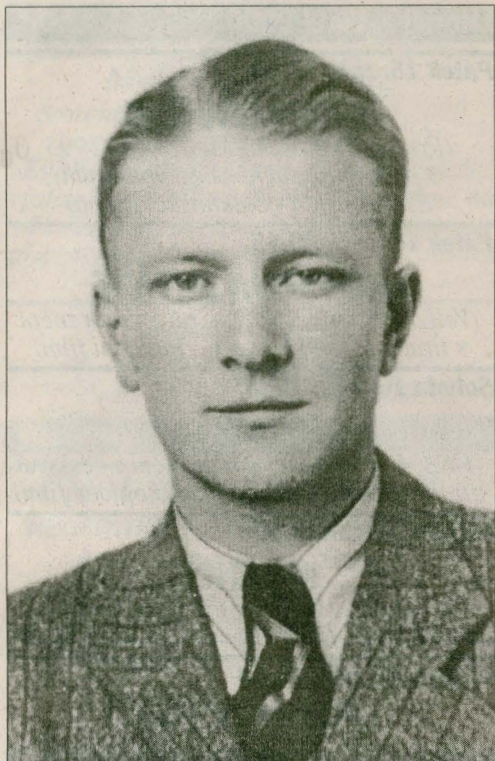
Npor.let. Vesel  V.I.

Poznatek: M j sř lec (mlad  nezkuřen ) pravd podobn  v roz ilen  opakov  kulomety jednou m sto dv kr t a na tuto závadu během celého letu nep ř el. T m se stalo, že jsem nevyuřil p ř kvapen , jehož jsme měli stoprocentn  výhodu, letice dvě minuty bezprostředn  v blízkosti Heinkela, aniž by to viděl a mohl rozeznat  n ř p ř tomnost. T m se také stalo, že pozd j  byl můj letoun zasažen jeho palbou. Se zkuřen m sř lcem bychom H. sestř lili ur it  během 10 vter n (Vzdálenost boje 15-20 metrů).

Npor.let. Vesel  Vlastimil

V noci 12.-13.3.1941 absolvoval p ř sluřnik 96. peruti F/O V. Vesel  ne s řn  noční souboj s n meck m He-111 na tomto dvojm stn m stroji Boulton-Paul Defiant Mk.I N1803 (ZJ-Z).

Pohled na letící letoun Boulton-Paul Defiant Mk.I, T3954 (ZJ-K) v jehož kabině sedí F/O V. Veselý

bylo uděleno čestné občanství našeho města

Poté následoval výcvik v Blidě a stíhací výcvik v Oranu. Od 1. března 1940 byl zařazen jako operační pilot u jednotky *Groupe de Chasse I/9*, která v té době používala letouny Morane Saulnier M.S.406C.1. Létal na frontě v Lybii a Tunisku, kde 17. června 1940 při hlídkovém letu napadl nad severoafrickým pobřežím osamělý stroj Savoia-Marchetti S.M.79 od 36. *Storno*. Pronásledoval jej a vypálil po něm několik dávek severovýchodně od mysu Cap Bon, jižně od Tunisu. Veselému byl přiznán jako pravděpodobně sestřelený a jednalo se jediné vzdušné vítězství dosažené československým stíhačem sloužícím v řadách Francouzského armádního letectva (*l'Armée de l'Air*) v bojích proti italskému Královskému letectvu (*Regia Aeronautica*). Na další sestřel italského letounu si Čechoslováci museli počkat necelých pět měsíců, kdy 11. listopadu 1940, v období slavné Bitvy o Británii, sestřelil P/O Karel Mrázek, pilot 46. britské stíhací perutě, dva italské letouny Fiat CR.42, náležející 18. *Gruppo* Italského leteckého sboru (*Corpo Aereo Italiano, CAI*). Vítězství dosažené Vlastimilem Veselým bylo zároveň poslední dosažené československým pilotem v řadách francouzské *l'Armée de l'Air*.

Po porážce Francie spolu s dalšími Čechy odjel do marocké Casablanky. Tam se nalodil 9. července 1940 na palubu loď *"Royal Scotsman"*, která ho dopravila do Gibraltaru. Odtud pak pokračoval 21. července lodí *"David Livingstone"* do britského přístavu Cardiff, kde zakotvil 5. srpna 1940. Následovala prezentace v čs. depotu v Cosfordu. 17. srpna byl přijat do *Royal Air Force Voluntary Reserve* jako P/O - por. letectva s ev. číslem 83 234. Přesně měsíc po příjezdu do Anglie se přemístil z Cosfordu do Duxfordu s dalšími 13 piloty, kteří se stali základním kádrem nově formované 312. čs. stíhací perutě. S ní zasáhl do právě probíhající bitvy o Británii.

Začátkem února 1941 přichází společně s F/O Josefem Kloboučnickem do Cranage k britské 96. noční stíhací peruti v hodnosti F/O - npor. letectva. Peruti v té době velel bývalý velitel slavné 303. polské stíhací perutě, eso bitvy o Británii, S/Ldr Ronald G. Kellet, DSO, DFC, a velký přítel československých letců. Ze začátku létal na letounu Hawker Hurricane Mk.I, ve kterém 23. února havaroval při přistání v Cranage po noční hlídce následkem námrazy na kabině, která zabraňovala pilotovu výhledu. Letoun byl poškozen, V. Veselý naštěstí vyvázl nezraněn. V témže měsíci se perut začala přezbrojovat na letouny Boulton-Paul Defiant Mk.I. V noci z 12. na 13. března odstartoval se svým anglickým střelcem na Defiantu Mk.I N1803 (ZJ-Z) k noční patrole. Při návratu z hlídky narazili na He-111 a postupně se přiblížili až na pouhých 15 m od něj. Rozrušený a šokovaný střelec však na Veselého výzvu nezahájil na Heinkela palbu. Naopak německý střelec po spatření protivníka nezaváhal a těžce Defiant zasáhl. Přes svá zranění se však Veselému podařilo prostřílený Defiant vybrat z vývrtky a kulkami prošípaný letoun dovedl k přistání.

V srpnu 1941 přešel k Inspektorátu čs. letectva v Londýně. V polovině roku 1941 se na letišti High Ercall začala tvořit československá letka 68. noční stíhací perutě RAF. Vlastimil Veselý k ní přichází 1. prosince a od 20.1.1942 se stává velitelem B Flightu. Na letounu Bristol Beaufighter tu zaznamenal několik úspěšných nočních soubojů s letouny *Luftwaffe*.

Dne 29. dubna 1942 na letounu Beaufighter Mk.IF V8252 (WM-U) poškodil Ju.88 asi 24 km vý-

Vlastimil Veselý (na snímku vpravo) před letounem Morane Saulnier M.S.406C.1, No.33. Byl jediným z těch, který měl přiznáno vítězství v bojích proti Italům.

chodně od Cromeru. Dva dny nato sestřeluje, ve spolupráci s P/O Miloslavem Mansfeldem, opět na Beaufighteru Mk.IF V8253 (WM-W) 35 km severovýchodně od Happinsburghu německý letoun Do-217. V této době byl jeho radarovým operátorem Brit J. Montgomerie. 24. července v 00:35 hodin sestřeluje do té doby málo známý He-177 Greif nad Severním mořem, 160 km jihovýchodně od Coltishallu. Tentokrát je radarovým operátorem jeho Beaufighteru Mk.IF V8254 (WM-V) Sgt Zbyšek Nečas. O tři měsíce později, 19. října v 10:46, dosahuje svého posledního úspěchu, když pravděpodobně sestřeluje německý letoun Do-217E, s největší pravděpodobností od jednotky III./KG2, který dopadl do Severního moře jižně od Cromeru.

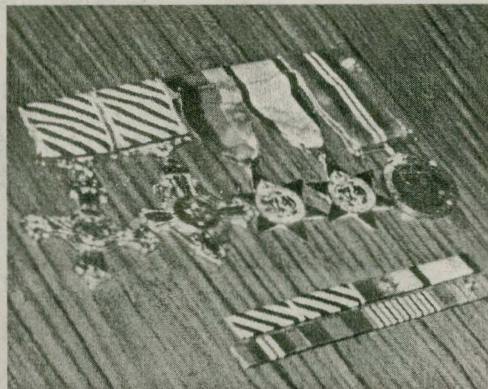
V lednu 1943 nastoupil jako styčný důstojník ve štábu 11. skupiny Velitelství stíhacího letectva v Uxbridge. V říjnu téhož roku se opět vrací k operačnímu létání u 68. noční perutě v hodnosti S/Ldr - majora letectva, kde setrval do 12. ledna 1944. Poté začal studovat na Empire Central Flying School. Po jejím úspěšném absolvování nastoupil do výcvikového oddělení Inspektorátu čs. letectva. K 3. březnu 1945 byl propuštěn z RAF, české sekce.

Po návratu do vlasti byl v září 1945 ustanoven čs. leteckým atašé v Paříži a následně velitelem 24. bombardovacího pluku v Plzni, který byl vyzbrojen rychlými stíhačmi bombardovacími letouny De Havilland Mosquito FB Mk.VI. Po únoru 1948 byl bez udání důvodu z letectva propuštěn. Po tomto varování opustil 8. listopadu 1948, stejně jako řada jiných letců, území ČSR a odešel podruhé do exilu. Byl opět přijat do RAF, kde vykonával různé velitelské funkce. Po odchodu do důchodu se odstěhoval do Austrálie, kde žije dodnes.

V rámci rehabilitace a jako uznání jeho zásluh v boji proti nepříteli byl rozkazem ministra obrany ČSFR dne 7. března 1992 jmenován do hodnosti *generálmajora letectva*.

Jeho úspěšná válečná činnost byla po zásluze oceněna celou řadou vyznamenání. Dvakrát Čs. válečný kříž 1939, pětkrát Čs. medailí Za chrabrost, dále byl vyznamenán ČS. medailí Za zásluhy I. st., Pamětní medailí Čs. zahraniční armády (se štítky F a VB), francouzským Croix de Guerre, britskými Distinguished Flying Cross (11.8.1942), Air Force Cross, The 1939-1945 Star with Battle of Britain Claps, Air Crew Europe Star, Defence Medal a War Medal.

Jan Josef ŠAFAŘÍK

Sbírka válečných vyznamenání Vlastimila Veselého. Zcela vlevo D.F.C. (Distinguish Flying Cross). A.F.C. (Air Force Cross) hned vedle.

Snímek generála Veselého ze současné doby pořídil v Austrálii jeho synovec JUDr. Veselý z Jičína. Od něho je i fotografie válečných vyznamenání nahoře a v jeho vlastnictví jsou dnes i válečné deníky (sloupec vpravo).

POZNÁMKA K TEXTU J. J. ŠAFAŘÍKA:

V bojové činnosti Vlastimila Veselého je dosud nepublikovaná skutečnost, že shodou náhod sestřelil německého pilota, který asi půl roku předtím sestřelil jeho. To vyšlo najevo po sestřelu, když Veselý po návratu na základnu poslal pro sestřeleného Němce na moře hydroplán. V přítomnosti britského zpravodajce pak spolu vedli rozhovor při němž tato náhoda vyšla najevo.

Vojenská prokuratura v Příbrami se aktivizovala ve své normalizační činnosti ještě počátkem 80. let a znovu obnovila trestní stíhání Vlastimila Veselého pro nedovolené opuštění republiky a pro činnost v britské armádě (RAF).

Nedávno navštívil JUDr. J. Veselý z Jičína svého strýce gen. Veselého v Austrálii. Pořídil s ním magnetofonový záznam, jenž jsem si poslechl. Vylíčení bitvy o Anglii je v neuvěřitelně krásné a obdivuhodně správné češtině, již by mu mohl u nás leckdo závidět.

Ing. Karel Krátký

Dokument

Z VÁLEČNÉHO DENÍKU VLASTIMILA VESELÉHO

Noční souboj

12.3.1940

U letectva se slaví „znovuzrození“ často, ale večer v noci jsem měl narozeniny všech leteckých narozenin.

Fly Blitz – blíží se asi sto až sto padesát Němců od jihu. Je úplněk, asi 20.00 hodin. Hotovost má A flight. Náhle nad Liverpoolem osvětlovací pumy a už se bombarduje.

To už startuje prvních šest mašin nad město, budou patrolovat nad dělostřelectvem, nad palbou. B flight čeká, bude-li nad Manchesterem. Polská letka vzletla k severu. Dnes bude živo jako nikdy dosud!

Velitel mého flightu (letka) a já dostávám spěšné povolení z operational room: Patrola na vlastní pěst. Prima, posazují střelce do Defianta a už jede. Startujeme ve tmě, nad hlavou nám bzučí Němci jako v úle. Plno stíhačů již číhá nahoře, dnes asi bude první letecká noční mela. – A byla.

Navazují radiospojení, ale dnes je u mikrofonů nával, vypínám a lítám jen na příjmu. V Liverpoolu je horko, exploze, bomby, zapálené plynojemy, je to zlé. Čílám po nebi, vybral jsem si podle směru bombardování nejlepší místo a vlezl do 15 000 feetů (5000 metrů). Asi po 23.00 hodině dostávají všechny letouny rozkaz přistát. Letím - a pode mnou se objevuje silueta Heinkela 111. V životě jsem se za nikým tak rychle neotočil. Už jsem za ním! Umísťuji se do tmy proti měsíci. Optické signály střelci, znám palebné možnosti heinkela, přilepil jsem se k němu na vzdálenost deset metrů, pěkně křídlo na křídlo. Už se těším, jak mu to můj střelec rozsvítí ze všech čtyř kulometů.

Letím dvě minuty s heinkelem, koukám jim do kabiny, dávám rozkaz k palbě a – nic! Proč nestřelí? Je to můj nový střelec, P/O Žid. Říkali, že lítat s ním, to by člověk vyskočil z kůže nebo padákem. Bojí se. Říká, že jsem excellent pilot, že je se mnou very happy... Ale to už se do nás pustil Němec. Z horní věže na nás posílá svitící střely. Hošane, jsme pěkně schovaní za tvým křídlem. První série šla za nás, druhá už byla lepší. Vnožním řízení jsem ucítil, že jsme něco slízli do kormidla. To je maličkost. Němci v zoufalství pikují (let střemhlav). Smál jsem se na celé kolo, když jsem viděl ten obrovský bombardák na hlavě.

Mě se, hoši, nezbavíte. Piké vybráno – a zase stále spolu. Co jen dělá můj střelec? Proč nestřelí? Ten heinkel je na sto procent náš. Vidím, že má celou věž namířenou správně – ale nestřelí. Kdyby mu šly kulomety, musel by Němce rozpárat. Němec má namířené kulomety, jak vystrčím palici, dostane me to. Odpoutávám se. Udělal jsem prudkou svíci s plným plynem, a už vidím čáry svítících střel.

Už je mám v kabině.

Něco cítím v kombinéze, něco jsem dostal do hlavy – a ztrácím vědomí...

Probral jsem se nížko nad zemí. Vybírám vývrtku a koukám, co se stalo. Mám ránu na hlavě, prostřelenou levou rukou a něco v prsou... Krvácí to sakramentsky.

Honem stoupám do bezpečné výšky nad balóny, abych mohl vyskočit padákem. Motor mi dvakrát vysadil. Volám rádiem střelce. Ticho. Je mrtvý nebo raněný. Třeba těžce. Přece ho nenechám v bryndě.

Skákat se nebude, i když bych potřeboval sám skočit přímo do nemocnice. Nevím, kde jsme, rádio je rozstřílené, nefunguje, znovu vysazuje motor, taky to chudinka dostal. Rychle, rychle, můžu mít rozstřílené nádrže a ztrácet benzín. Hledám Polárku, ale z kabiny nevidím nic, tak je rozstřílená. Kompas je celý, nastavuji kurz podle oka a pracně hledám letiště. Vysílám opticky SOS a žádost o přednost při přistání.

Uběhlo asi patnáct minut, jsem nad červeným majákem. Odpověď ze země, klesám – sedám na vlastní reflektor. Podvozek jakžtakž v pořádku. Rychle vypínám.

Vylézám ze stroje, až jsem se zhrozil toho štěstí, co jsme měli. Střelec není ani škrábnut, všechno dostal do podlahy a do pancíře.

Proč nestřelil? Obsluha zapomněla natáhnout pásy, doplnit zásobníky.

Já dostal celkem tři zápalné. První kulka se odrazila od leteckých brýlí a škrábala nad uchem, druhá ze strany do prsou, třetí průstřel na levém rameni.

Ale ta klika. Kravatu mám přestřelenou na dvou místech, košile i svetr přestřílnuté na prsou od střel, jež se mě ani nedotkly. Další rentgen našel drobné kousky zipu, které mně kulky nahlaly pod kůži.

Odpoledne operace v letecké nemocnici.

Celkem třicet zásahů v pilotní kabině, v sedadle. Tak jsem skončil slavnou leteckou bitvou, jak píše noviny „famous night fighters' battle over Mersyvi-de“.

9. 4. 1940

Zranění moje je už all right, jen spáleniny se hojí pomalu. Dostávám čs. Medaili Za chrabrost – to už je třetí vyznamenání. A můj minulý noční souboj s heinkelem byl úspěšný. Asi za týden půjdu ze špitálu.

Moje ošetřovatelky jsou zde pěkné. Někdy je to klika – být sestřelený.